

VONNIS : gewezen en uitgesproken in het gerechtshuis " HET KASTEEL " , te TURNHOUT, op **MAANDAG ZESTIEN SEPTEMBER TWEEDEZEND EN DERTIEN**;

In de Openbare Zitting van de **VIJFDE KAMER**, van de RECHTBANK van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout, alwaar zetelden :

.....Enig Rechter, Voorzitter
..... Griffier

INZAKE :

- , zonder gekend beroep, wonende te ;
- *Eiseres*
 - alhier ter zitting in persoon bijgestaan door Mr , advocaat te

TEGEN :

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR BEVOEGD VOOR HET VOLLEDIGE GRONDGEBIED VAN HET VLAAMS GEWEST, wiens kantoren gevestigd zijn te 1210 SINT-JOOST-TEN-NODE, Koning Albert II-laan nr. 19/22;

- *Verweerder*
- alhier ter zitting vertegenwoordigd door Mr. , loco Mr. , advocaat te

▼

▲ ▲

Gezien de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

- de inleidende dagvaarding, betekend bij exploit van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder te van 23 november 2012;
- de beschikking bij toepassing van art. 747, § 2, Ger.W. van 12 december 2012;
- de besluiten van verweerder, neergelegd ter griffie op 21 januari 2013 en 20 maart 2013;
- de besluiten van eiseres, neergelegd ter zitting van 17 juni 2013.

Gehoord partijen bij monde van hun voormelde raadslieden evenals eiseres in persoon, in hun middelen en besluiten op de openbare zitting van 17 juni 2013.

Gezien de stukken van partijen, alle met schending van art. 756 Ger.W. laattijdig neergelegd ter griffie.

I. FEITEN

Bij in kracht van gewijsde getreden vonnis van de zesde correctionele kamer in deze Rechtbank van 20 mei 1981 werd eiseres samen met _____ veroordeeld wegens inbreuken op de Stedenbouwwet van 1962, te _____, met name van 12 februari 1980 tot 30 augustus 1980 te hebben in stand gehouden:

- een houten zomerhuis (4 m x 2 m x 2,30 m) met aan de voorzijde een afdak uit plasticplaten;
- een gegraven vijver.

Zij werden beiden veroordeeld tot een geldboete van 100,- BEF, meer opdecimen en kosten.

De Rechtbank veroordeelde beide beklagden om binnen drie maanden na het in kracht van gewijsde treden van het vonnis de plaats in de vorige staat te herstellen, door het slopen van het zomerhuis en het terug aanvullen van de vijver. Zij machtigde het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, thans verweerder, ingeval dat vonnis binnen voormelde termijn niet ten uitvoer zou worden gelegd, om daarin te voorzien op kosten van beklagden.

Op het terrein werd de veroordeling tot herstel niet uitgevoerd.

Eiseres en _____ verkochten het goed aan derden bij akte verleden voor notaris _____ te _____ op 25 mei 1992. Op 10 juni 1996 zou het goed verder verkocht zijn.

Verweerder liet het vonnis van 20 mei 1981 betekenen aan eiseres bij exploit van 23 juli 2008. In het exploit werd gemeld dat geen bericht zoals bedoeld in art. 152 DRO (thans art. 6.1.45 VCRO) was ontvangen waarin gemeld werd dat de herstemaatregel vrijwillig was uitgevoerd. Verweerder meldde zich het recht voor te behouden om over te gaan tot ambtshalve uitvoering, waarbij een wettelijke hypotheek zou kunnen worden gevestigd.

Met brief van 23 september 2008 uitte eiseres bezwaar tegen uitvoering van het vonnis. Verweerder beantwoordde haar opmerkingen met brief van 25 februari 2009.

Bij gebreke aan uitvoering vestigde verweerder op 10 februari 2012 lastens eiseres een wettelijke hypotheek op haar onroerende goederen te _____ en te _____, voor een bedrag van € 50.000,-. Hij meldde dit met brief van 17 februari 2012 aan eiseres.

De advocaat van eiseres schreef hierop op 18 april 2012 naar verweerder. Hij verzocht mee te delen "welke kosten u ziet te make met betrekking tot de ambtshalve uitvoering van het vonnis en binnen welke termijn dit zal gebeuren". Eiseres stelt dat hierop geen antwoord kwam, verweerder spreekt haar niet tegen.

II. VORDERINGEN

Eiseres vraagt:

- de hypothecaire inschrijving in de zin van artt. 94 en 95 van de Hypotheekwet door te halen;
- in ondergeschikte orde te oordelen dat een hypothecaire inschrijving voor een waarde van € 50.000,- disproportioneel is.

In besluiten vraagt zij niet langer zoals in de inleidende dagvaarding om de voorlopige tenuitvoerlegging van het te wijzen vonnis toe te staan.

Verweerder vraagt de vordering onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren.

III. IN RECHTE

A. Ontvankelijkheid

Verweerder werpt de onontvankelijkheid op van de vordering maar haalt daartoe in zijn besluiten geen bijzondere redenen aan en de Rechtbank ziet er geen.

B. Machtsafwending

1.

Eiseres verwijt verweerder machtsafwending door het nemen van de wettelijke hypotheek. Die kan alleen gevestigd worden om de kosten te waarborgen die dienen te worden gemaakt bij de ambtshalve uitvoering, waartoe verweerder evenwel geen aanstalten zou maken.

Ter zitting heeft de Rechtbank verweerders advocaat ondervraagd, om te weten wanneer verweerder zou overgaan tot uitvoering en of al advies was gevraagd aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid. Hij kon hierop niet antwoorden, de Rechtbank neemt dan ook aan dat nog steeds geen advies is gevraagd.

De wettelijke hypotheek is slechts bedoeld "wanneer openbare besturen of derden wegens het in gebreke blijven van de veroordeelde gedwongen zijn om het vonnis uit te voeren", ter waarborging van de "daaruit ten hunne bate voortvloeiende schuldvordering" (art. 6.2.1, zesde lid, VCRO). De wettelijke hypotheek mag dus alleen tot doel hebben de kosten van ambtshalve uitvoering door verweerder te dekken.

2.

In deze moet worden vastgesteld dat verweerder de wettelijke hypotheek nam "op grond van: Het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Antwerpen d.d. 20/05/1981" (stuk 3 van verweerder, laatste blad midden).

Een vonnis van die Rechtbank ligt niet voor en verweerder stelt ook niet dat het bestaat. Er ligt geen akte van betekening van een vonnis van die Rechtbank voor. Een onbestaand vonnis van de Correctionele Rechtbank te Antwerpen van 20 mei 1981 kan geen grond vormen om lastens eiseres een wettelijke hypotheek te nemen.

De vordering is bijgevolg gegrond.

3.

Louter ten overvloede moet worden opgemerkt dat de ambtshalve uitvoering afhankelijk is van een positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid (art. 6.1.46, tweede en derde lid, VCRO; met verwijzing naar art. 6.1.7 VCRO). Bij gebreke aan positief advies kan geen ambtshalve uitvoering volgen, loopt verweerder geen risico op kosten en is er dus geen reden tot het nemen van een wettelijke hypotheek.

Gezien het tijdsverloop kan eiseres worden bijgetreden dat niet evident is dat de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies zou geven. Het kan niet aanvaard worden dat de wettelijke hypotheek zou blijven bestaan zonder dat verweerder verder enige actie zou ondernemen en zonder zekerheid dat hij nog ambtshalve zou mogen uitvoeren.

OM DEZE REDENEN,

en de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands,
conform art.2,34,36,37 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der landstalen in gerechtszaken.

DE RECHTBANK, vonnissend op tegenspraak
en in eerste aanleg :

Verklaart de vorderingen van eiseres ontvankelijk en als volgt gegrond.

Beveelt de doorhaling van de wettelijke hypotheek, door verweerder genomen op 10 februari 2012 ten bedrage van € 50.000,- op de volgende onroerende goederen van eiseres:

-
-
-
-

Veroordeelt verweerder tot de kosten van het geding, begroot als volgt:

- in hoofde van eiseres: € 1.320,- rechtsplegingsvergoeding;
- in hoofde van verweerder: € 1.320,- rechtsplegingsvergoeding.